

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 10 (2426).

СУБОТА, 21 СІЧНЯ 1978 року

Газета виходить з 1939 року.
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ТАКИМ, ЯК ЛЕНІН

На третьому з'їзді РКСМ йшла розмова, яким повинен бути комуніст.

Несміливо зронене кимось із делегатів запитання, здавалося, загубилося серед інших, та Ленін почув його і повернувся до сільського юнака. В залі сміялися. Оце так надумав, про що питати Ілліча! Обличчя ж Леніна, навпаки, осяяла радість.

— Дивіться, яке чудове запитання мені задали! Чому в селі немає колісної мазі?..

І він роз'яснив делегатам, що комуніст повинен завжди вміти дати відповідь на будь-яке запитання. Але цього мало. Треба ще й добиватися, робити все, щоб усе необхідне народові у нього було.

У цьому — весь Ленін. Для нього серед турбот народу не було дріб'язкових. Тому, певно, нічого й дивуватися, що з іменем Леніна пов'язано чимало сторінок історії нашого краю. При всій своїй звантаженості державними й політичними справами Володимир Ілліч знав про Єлисаветградщину, нужденне життя тамтешніх робітників та селян. Тут пригадують загадки використання ним у роботі «Розвиток капіталізму в Росії» статистичних даних, зібраних В. Ю. Постниковим в Єлисаветградському повіті (1888—1889 рр.), високу оцінку Іллічем праці єлисаветградського лікаря М. І. Тезякова, роботу Леніна «Внутрішній огляд», яка була відгуком на статтю «Найновіше відкриття» в «Іскре» — про голод в Єлисаветградському повіті (1901 р.).

В одному з музеїв у Москві збереглася карта, на якій Іллічевою рукою накреслено стріли, що впираються в Олександрію. Вождь пояснював червоном командирам необхідність негайної ліквідації заколоту Григор'єва.

Таких прикладів можна навести чимало. Знав Володимир Ілліч і наш степовий край. У ті далекі часи ім'я Леніна було синонімом до слова «революція». І з далекої Єлисаветградщини — з Бобринця і Новомиргорода, Устинівки і Гайворона — йшли на адресу вождя революції телеграми. Іменем Леніна називали робітничі клуби, дитячі будинки, робітничі факультети, трудові школи, музеї революції, млини, осередки...

Смерть Леніна потрясла й наш край. Тисячі безпартійних за Ленінським призовом стали в шеренги комуністів. Тільки шостого лютого 1924 року, скажімо, до осередку єлисаветградського «Водосвітла» було подано 83 заяви.

А 7 листопада 1925 року в Єлисаветграді відкрили пам'ятник В. І. Леніну роботи скульптора М. Г. Манізера.

Вулиці, площі, парки імені вождя. Ми звикли до них, звикли до привітної ленінської усмішки з портретів.

Пам'ять, як і шанса, вічна. Скажімо, в рік 60-річчя Радянської влади в Новоархангельську відкрився ще один пам'ятник Леніну. Це — новий факт ствердження одвічної поваги нашого народу до Володимира Ілліча.

Ленінським заліком названо перевірку кожної молодої людини на політичну зрілість, громадську активність. Сьогодні, під час громадсько-політичної вестастії ти звітуєш про це перед своїми товаришами. Звірно ще і ще раз себе по Леніну.

● КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ТЕЛЕТАЙП

КІЛЬКОСТІ — ЗНАК ЯКОСТІ

Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ дійшов до серця кожної радянської людини. І тепер трудящі нашої країни, обговорюючи його, планують свій трудовий рік так, щоб працювати з повною віддачею.

Поставили й ми перед собою завдання. В боротьбі за високий урожай усіх сільськогосподарських культур особливу увагу приділятимемо зерновим, зокрема кукурудзі. Адже на наших землях можна вирощувати її по 50 центнерів на гектарі в середньому по господарству. До цього й будемо прагнути. А ще ми працюватимемо так, щоб закінчити всі польові роботи у відділку до 61-ї річниці Радянської влади, ержаж зібрати до дня 60-річчя Ленінського комсомолу.

В. КАЛЕНИЧЕНКО,
заступник секретаря комсомольської організації відділка № 2 колгоспу імені Дмитрова Вільшанського району.

На початку року, визначаючи свої нові рубежі, комсомольсько-молодіжний колектив молочнотоварної ферми № 1 радгоспу «Олександрійський» розгорнув соціалістичне змагання за те, щоб надіти від кожної корови по 3300 кілограмів молока. Та довелось вносити корективи до своїх планів — до цього спонукав Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. Тож дієча дали слово за рік надіти не менше 3480 кілограмів молока від корови.

Переглянули раніше езяті зобов'язання й члени ко-

лективу комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи з колгоспу «Перемога», очолюваної молодим комуністом Іваном Бердником та групкомсоргом Сергієм Новиком. Вони мали на меті виростити на кожному з 312 гектарів закріпленої за ними площі по 40 центнерів зерна качинистості, а після обговорення Листа вирішили, що коли добре попрацюють, то й по 41 спроможні виростити. Про це й сказали на мітингу.

В. ЧИРВА,
секретар — завідувач шкільним відділом Олександрійського райкому комсомолу.

У працівників ремзаводу «Укрсілгосптехнік» нині живна — їм належить полагодити сотні двигунів, щоб навесні хлібороби вийшли в поле у всеозброєнні. Тому у відповідь на Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ вони вирішили прискорити ремонт, поліпшити його якість. На мітингу, що відбувся цими днями, окремі бригади зобов'язалися план трьох років виконати до 61-ї річниці Радянської влади. А недавно створена комсомольсько-молодіжна бригада токарів, очолювана групкомсоргом Петром Іщенко, поставила собі за мету справитися з річним завданням до 60-річчя Ленінського комсомолу. Про це сказала на мітингу депутат обласної Ради народних депутатів, кращий токар бригади Надія Юрковська.

Г. ДУМКА,
член комітету комсомольської організації ремзаводу.

НА ВСЕСОЮЗНУ УДАРНУ...

Традиції комсомолу ще з часів перших п'ятирічок — бути там, де зводяться новобудови. Незабутні сторінки історії написали юнаки і дівчата на будівництві Дніпрогесу і Комсомольська-на-Амурі, Турксибу і шахт Донбасу.

Ця традиція йде в дорогу й романтиків наших днів. Позавчора з Кіровограда пішов перший загін добровольців на Всесоюзну ударну комсомольську будову — спорудження центру нафтопромисла Тюменської області — міста Сургуту. В рік 60-річчя Ленінського комсомолу за комсомольськими путівками відбудуть з нашої області загони юнаків і дівчат на Всесоюзні ударні комсомольські будови: «Атоммат», прокладання залізничної Сургут—Уренгой, будівництво селища Усинська (Камі АРСР), Тобольського нафтохімічного комбінату, шахт Донбасу, Дніпровського гірничо-оброблячого комбінату, Миколаївського глинозему і заводу титану.

Комсомольську путівку трактористові колгоспу імені Фрунзе Новоукраїнського району Євгену ГРЕБЕНЮКУ вручає завідувач відділом робітничої і сільської молоді обкому комсомолу Микола ЖУК. Донедавна ці хлопці жили і працювали в різних кутках Кіровоградщини. З вступом комсомольських путівок шофер з Новомиргородського району Василь ШВЕЦЬ, сажосар з Кіровограда Сергій НЕБІКОВ, шофер з Ульяновського району Михайло ЦИМБАЛ (займа напаром) влітає в загін добровольців Всесоюзної ударної комсомольської будови.

Фото В. КОВПАКА.

60-РІЧЧЮ КОМСОМОЛУ—ГІДНУ ЗУСТРІЧІ! Соціалістичні зобов'язання

комсомольсько-молодіжного колективу молочнотоварної ферми № 2 колгоспу «Перше травня» Маловисківського району

У ювілейному році наш комсомольсько-молодіжний колектив добився хоросіх результатів у праці. Високі темпи ми успішно поєднували з боротьбою за якість продукції, добившись того, що 91 процент молока продано першим сортом. Такі результати ми досягли завдяки догріманню усіх вимог зооветеринарії, правильному утриманню тварин у зимових умовах, використанню досвіду передових дояроч, естеранів праці. Всі члени колективу наблизились до 4-тижничного рубежу, а комсомолки Любов Іржова і Надія Чуркіна перевершили цей показник.

Обговорюючи Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, ми вирішили взяти підвищені соціалістичні зобов'язання і добитися у рік 60-річчя Ленінського комсомолу таких результатів:

- надіти від кожної корови по 3300 кілограмів молока;
- 95 процентів молока продати державі першим сортом;
- п'яти дояркам добитися підвищення класності;
- зберегти всі 100 процентів поголів'я молодяка;

- успішно закінчити навчання в гуртку комсомольської політосвіти «Основи атеїстичних знань»;
- під час комсомольсько-молодіжного місячника по заготовці кормів заготовити 50 тонн дикоростучих трав;
- добитися середньодобових надойів не нижче 9 кілограмів;
- до 60-річчя Ленінського комсомолу надіти по 3100 кілограмів молока на корову;
- боротися за підтвердження звання ферми комуністичної праці.

Викликаємо на соціалістичне змагання комсомольсько-молодіжний колектив молочнотоварної ферми № 1 нашого господарства, очолюваний групкомсоргом Валентиною Єпінцевою.

**ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ОБГОВОРЕНІ І ПРИНЯТІ
НА ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРАХ ПРАЦІВНИКІВ МТФ № 2
КОЛГОСПУ «ПЕРШЕ ТРАВНЯ»
МАЛОВІСКІВСЬКОГО РАЙОНУ**

На приз газети «МК»

СТУПЕНІ СХОДЖЕННЯ

ПІДБИТО ПІДСУМКИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ СЕРЕД МАЙСТРІВ МАШИННОГО ДОІННЯ ТА КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ МОЛОЧНОТОВАРНИХ ФЕРМ ОБЛАСТІ ЗА 1977 РІК.

Надія МАКСИМЕНКО з колгоспу «Перше травня» Маловісківського району одержала від кожної закріпленої за нею корови по 4873 кілограми молока.

Поліна ПОКЛАД з колгоспу імені Леніна Долинського району — 4753.

Галина БІЛОЗЕР з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району — 4734.

Надія ПАРАНЮК з колгоспу імені Шевченка Ульянівського району — 4471.

Любов ІРЖОВА з колгоспу «Перше травня» Маловісківського району — 4387.

Людмила СОКИРСЬКА з колгоспу «Росія» Новоукраїнського району — 4227.

Надія ЧУРКІНА з цього ж господарства — 4192.

Марія ТОЛУБ'ЯК з колгоспу «Родина» Долинського району — 4156.

Наталка РОГОЖИНА з колгоспу «Більшовик» Гайворонського району — 4133.

Ольга Шевченко з колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району — 4122.

Галина ОЛЕФІРЕНКО з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району — 4049.

Таїсія КОВТУН з колгоспу імені Мічуріна Новоградківського району — 4000.

У минулому, ювілейному році молоді доярки області змагалися за перехідний приз газети «Молодий комунар» «Першій молодій п'ятиріччю» Кіровоградщини десятиї річчю п'ятиріччя. Підсумки року показали, що жодна з майже 900 молодих доярок не пододала п'ятирічного рубежу. Від 4 тисяч до 4873 кілограмів молока від корови одержали 12 тваринницьких господарств — більш як 280 молодих доярок.

За останній місяць чи не найбільшого успіху досягла Галина Поклад з Долинського району — з п'ятого місяця вона піднялася на друге. З одинадцяти до сьомої переступила її землячка Марія Толуб'як.

Підняли свої трудові здобутки доярки Олександрівського, Олександрівського, Маловісківського та Ульянівського районів. За значення, що райкомом комсомолу тут узали під контроль соціалістичне змагання серед тваринників, широким висвітлюють його хід. З перших днів нового року комітети комсомолу спрямовують тваринників на подолання ще вищих рубежів на честь 60-річчя ВЛКСМ.

Та багато ще треба зробити Петрівському, Новоархангельському, Новоукраїнському, Голіванівському, Онуфріївському, Устатівському і деяким іншим районам комсомолу, які трудовим суперництвом молодих тваринників керують погано, неважко підбивають його підсумки, довго чекаючи даних не від секретарів комітетів комсомолу, а від управлінь сільськогосподарства. І в першолінійних комсомольських організаціях, і в районах задовольняється тим, що мова йде про безвиглядну, не прагне взяти високі рубежі. То звідки ж візьметься п'ятиріччя, коли й триріччя стало менше, ніж було позаторік?

ШІРШОГО розмаху набрало соціалістичне змагання між комсомольсько-молодіжними колективами ферм області. В другому півріччі, випередивши серйозних суперників, приз «Молодого комунара» «Кращому комсомольсько-молодіжному колективі МТФ області» завоював комсомольсько-молодіжний колектив МТФ Несватківського відділка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району, де групкомсоргом Ярослава Андрущакевича. За рік тут надоїли від корови по 3490 кілограмів молока. Інші колективи молодих тваринників одержали такі надої:

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 1 колгоспу «Більшовик» Гайворонського району (групкомсорг Любов Цимбал) — 3462 кілограми,

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу імені Шевченка Ульянівського району (групкомсорг Надія Оліхнович) — 3458,

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 4 колгоспу «Родина» Долинського району (групкомсорг Євгенія Мельниченко) — 3455,

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 2 колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району, очолюваний групкомсоргом Володимиром Міщенком, — 3402,

комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу імені Мічуріна Новоградківського району (групкомсорг Ганна Гринь) — 3300,

комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу «Маяк» Знаменського району (групкомсорг Олена Ліщина) — 3200,

комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району — 3178,

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 1 радгоспу «Олександрівський» Олександрівського району (групкомсорг Валентина Столярович) — 3100,

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 2 колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району (групкомсорг Ніна Хижняк) — 2945.

Ослабили свою трудову активність чимало комсомольсько-молодіжних колективів Голіванівського, Новоградківського та Устатівського районів, які в першому півріччі входили до десятка перших у змаганні. А в Петрівському, Новоархангельському, Комганівському, Світловодському й Кіровоградському районах на молочнотоварних фермах немає жодного комсомольсько-молодіжного колективу.

Рік 60-річчя Ленінського комсомолу ще тільки почався. А щоб молоді тваринники зустріли своє свято з вагомими трудовими здобутками, райкомом, першочисним комсомольським організаціям треба постійно тримати на контролі хід соціалістичного змагання між молодими доярками, забезпечити його широку гласність.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

БУДНІ КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОПАГАНДИСТА

Петро Артемович Чалій — людина середнього віку. Але душею він молодий.

Сплав зрілості, досвіду і відчуття внутрішньої молодості видно в ньому, як то кажуть, неозброєним оком. Помітили це і в парткомі Долинської райспоживспілки, де Петро Артемович не один рік працює товарознавцем по книгах. Чоловік запропонував вести гурток системи комсомольської політосвіти «Політика КПРС — марксизм-ленізм у дії». Програма занять розрахована на два роки. Минулий рік усі 20 слухачів закінчили успішно.

З особливим піднесенням готувалися комсомольці і їхній пропагандист до нового навчального року. Адже рік має початися напередодні славного ювілею Жовтня. Петро Артемович разом зі своїм помічником, секретарем комсомольської організації райспоживспілки Валею Лисобак зібрав відповідну літературу і влаштували в червоному кутку, де проходять заняття, виставку «На допомогу слухачам школи». Сюди ввійшли, зокрема, збірник виступів Л. І. Брежнєва «Ленінським курсом», навчальні посібники, розділ «На допомогу тим, хто вивчає матеріали ХХХ з'їзду КПРС». Ретельно, за спеціально розробленим сценарієм, підготували перше заняття.

Та сталося непередбачене. Пропагандист серйозно захворів. До першого заняття лишилося ще кілька днів...

Петро Артемович і в лікарні не забував про своїх слухачів. І коли вони провідували його, радий, підказував, як краще провести Ленінський урок. За його пропозицією на урок запросили ветерана праці Бориса Михайловича Балачука і Ганну Митрофанівну Болдаревську. Наставники розповіли молодим про свій життєвий шлях (а він у них повчальний), порадили, як краще жити і працювати, щоб високо нести почесне звання громадянина Країни Рад. Потім слухачі виступили з рефератами.

У гуртку, про який мова, здобувають комсомольську політосвіту люди, не зв'язані безпосередньо зі сферою матеріального виробництва. Це, зокрема, продавці, бухгалтерські працівники, офіціанти, кондитери.

Заняття в школі допомагають їм формувати світогляд, комуністичне ставлення до праці.

Перші заняття було відведено вивченню проекту нової Конституції СРСР і доповіді Л. І. Брежнєва на урочистому засіданні, присвяченому 60-річчю Великого Жовтня. Пропагандист подбав, щоб вони пройшли цікаво, використовували різні форми, засоби висловлення тощо, наводив місцеві факти, зокрема про поліпшення добробуту долишків, розширення мережі закладів торгівлі та громадського харчування.

На цих заняттях із цікавими рефератами виступили секретар комсомольської організації комбінату громадського харчування Валя Жмура, кондитер Надія Решевська та інші.

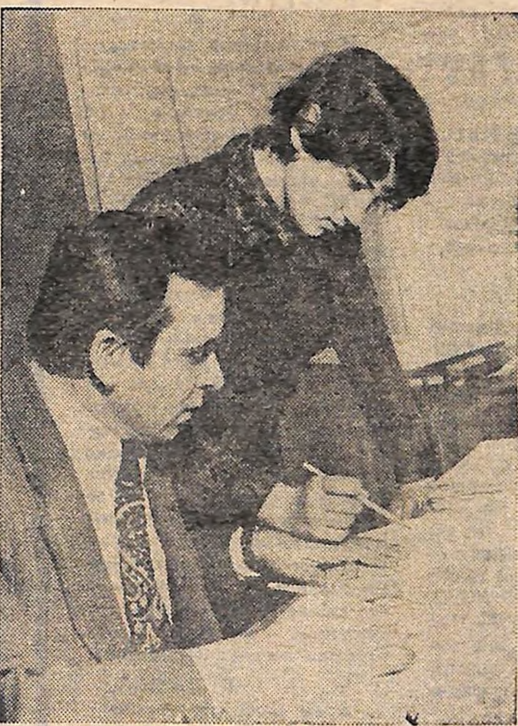
У П. А. Чалого вискачує робота як у товарознавця. Але обов'язки пропагандиста він виконує з особливою старанністю. І не тільки в аудиторії. Ного часом можна побачити в бібліотеці (готується до заняття), безпосередньо на виробництві (цікавиться, як працюють його слухачі), в парткомі (радіється із секретарем парткому Лідією Іванівною Токар, як краще налагодити роботу гуртка, провести те чи інше заняття). Будні пропагандиста приносять йому моральне задоволення, а слухачам допомагають краще працювати, бути активними членами суспільства.

Л. МИКОЛАЄНКО.

НІНІ У ВУЗАХ І СЕРЕДНІХ СПЕЦІАЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ КРАЇНИ ВІДПОВІДАЛЬНА ПОРА — ЕКЗАМЕНАЦІЙНА СЕСІЯ.

НАШ ПОЗАСТАТНИЙ ФОТОКОРЕСПОНДЕНТ ВАСИЛЬ ГРИБ ЗАФІКСУВАВ ХВИЛЬОВАННЯ СТУДЕНТІВ КІРОВОГРАДСЬКОГО ІНСТИТУТУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ.

НА ФОТО: ЗЛІВА — СТУДЕНТКА Л. ОЛІНИК СКЛАДАЄ ЗАЛІК З НАРІСНОЇ ГЕОМЕТРІЇ ВІКЛАДАЧЕВИ М. В. ДРАНКУ; ВНИЗУ — ЕКЗАМЕН З ІСТОРІЇ КПРС СКЛАДАЄ ГРУПА Р-31; УГОРІ — ГОТУЄТЬСЯ ДО ВІДПОВІДІ СТУДЕНТКА Л. ЯРОВА.

У СТУДЕНТІВ — СЕСІЯ

На твою книжкову полицю

НОВИНКИ ЛІТЕРАТУРИ

Українське видавництво «Веселка» і болгарське «Народна младеж» видали цікаву книжку «Від Дніпра до Дунаю», в якій розповідається про важкі роки боротьби проти фашистських загарбників. В боротьбі з фашистами приймали участь і діти. Про радянських і болгарських дітей — Героїв ви прочитаєте в цій книзі.

Саша Смирнов писав твір на тему «Є у революції початок, нема у революції кінець», а потім виникло запитання про те, як і що робити, щоб продовжувати революцію сьогодні. Відповідь на це дає А. І. Мікоян, член КПРС з

1915 року. Як стати вченим? Чи можна дружити з хлопцем, якщо тобі 14—15 років? Що головне — труд чи талант? А ще на багато питань відповідають вам льотчики, вчені, артисти і полковник міліції, письменники і журналісти в книзі «Надо посоветоваться». (М., «Дет. лит.», 1977).

Про досягнення в освоєнні космосу, про своє дитинство, комсомольську юність, про чудових радянських людей, спілкування, з якими збагатило його духовний світ, сформувало характер, розповідає космонавт, двічі Герой Радянського Союзу Герман Степанович Титов у книзі «Голу-

бая планета». (М., «Воен.-издат», 1977).

Найцікавіші пригоди, зустрічі з мандрівниками наукової фантастики і оповідання ви знайдете в книгах «На море и на суше». (М., «Мысль», 1977) та в збірнику «На-укова фантастика». Вип. 18. (М., «Знание», 1977).

Наш земляк, письменник В. С. Близначев написав новий роман «Підземні барикади» (К., «Молодь», 1977). Йдеться в ньому про діяльність популярних борців-ленінців братів Петрових, їх боротьбу проти самодержавства на Миколаївщині.

Багатох з вас заціка-

вить і примусить замислитися книга Л. Жуховицького «Банан за чутковість» (М., «Молодая гвардия», 1977), бо вона про романтику і гроші, про подвиги і хуліганство, про добро і зло, про вірних друзів і кохання, — про все те, чим наповнене життя сучасної молоді, що хвилює її сьогодні. Петя Шепелев... Чи відоме вам це ім'я? Якщо ні, прочитайте книгу П. Кекелева «Землячок» (Новосибірськ, 1977) і дізнаєтеся, чому ім'я цього хлопчика занесено в списки Героїв Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна.

В. ШИПІЛОВА, головний бібліограф облібіотеки імені А. П. Гайдара.

МИ — РАДЯНСЬКІ

ЗАСНІЖЕНИЙ шлях. Замерзли, сумні вікна в такій холодній, такій пустій без нього хаті. Катря глибоко кутається в похмуру чорну хустку і, зачинивши двері, повільно бредє до родичів, до сусідів, куди заведено, аби од тої хаті, од скорботи тої.

— Я хочу, щоб ти була щаслива, як ще ніхто на світі.

— Ти для мене — со-вість. І що б я не вчинила, що б не вирішила, обо-в'язково думаю, що ска-жеш на це ти...

Скільки тих діалогів бу-ло між ними протягом та-кого короткого, такого щасливого подружнього життя! В листах, по котрі бігала усміхнена, вихол-люючи їх із рук листон-ші. В маленькій затишній кімнатці, яку вони найма-ли в місті, коли він вчився в технікумі й куди вона по-далася, покинувши все, і де влаштувалася малярю на будівництві, аби тільки бути разом. На вечорах у сільському клубі, де за-жди була поруч і жила всіма його клопотами...

Як картас себе Катря сьогодні за кожне слово, сказане спересердя, бо іноді таки брало зло, що він увесь віддається ком-сомолу, колгоспу, своїм хлопцям. А поглянь-но: і хата не облагодена, і садоч-ок навколо такий рідень-кий, не те, що в інших.

Григорій відчував той борг перед нею. Але не міг інакше. Бо найхарак-тернішою рисою його характеру було те, що найменше думав про се-бе. Все про інших.

Жива, рейди, спортивні змагання — все це й був він. Людина — це її справи. А той несплаче-ний борг перед Катрею, перед синами, перед тою необлагоденою хатою, пе-ред фундаментом хліва, котрого так і не закін-чив, — той несплачений борг завше його мучив.

Кажуть, що в останні хвилини життя перед лю-диною, немов на стрічці, пролітають усі її дні і ро-ки. І, певно, найбільше жаль тоді боргів неспла-чених. Може, тому, па-даючи на чийсь руки, окри-валений Гриць сказав, втрачаючи свідомість:

— Де моя сім'я?.. Поці-луйте за мене дітей і Катю...

Є пам'ять, до якої тор-катися болісно.

Але є пам'ять, заради котрої треба жити, па-м'ять, котру мусиш живи-ти собою. Щоб ніколи не згасла. Бо люди вмирають двічі...

Коли ховали Гриця, не вкладалося у свідомості людей, що вже нема ком-сорга. Бо так яскраво ці-ли його слово і діло. Бо жив у пам'яті минулоріч-ний жовтень, коли Гриша вперше виступив на пле-нумі райкому комсомолу.

— Комсомольські акти-вісти доводили свою ідей-ну зрілість, своє вміння втілювати в життя завдан-ня, які ставить партія...

Він не був хитрим. Го-ворив прямо. Те, що ду-мав. Був тут мужнім. Та мало знати й любити правду, треба ще мати сміливість приймати прав-ду в себе, навіть коли вона завадає тобі болю. В жовтні на пленумі вели мову про хід виконання рішень XXV з'їзду КПРС. В обговоренні доповіді Гриць виступив першим. І почав з тією тихою, але міцною гордістю в голосі про свій колгосп, про кращих його молодих лю-дей — Анатолія Ляшенка, Василя Соломаха, Любу Кривохижу...

Називав імена і бачив за ними натружені руки, золоті руки, бачив хлібо-робські долі і складні ха-рактери. А про роботу комітету комсомолу твер-див: «Ще не кожен ком-сомолець має доручення, погані з нас шефи. Винен комітет, винен я, бо — секретар комсомольської організації». І багато хто замислився над його сло-вами, знаючи, що вже на той час комсомольська організація колгоспу іме-ні Свердлова завдяки Григорію була однією з кращих у районі. Одним із свідчень цього — По-чесна грамота ЦК ЛКСМ України.

Так от, уперше висту-паючи на пленумі, на по-чатку свого секретарю-вання, розкритикував Гри-горій роботу районного штабу «Комсомольського прожектора», сміливо вказав на недоліки в куль-турно-масовій роботі, в обміні квитків. Дехто на-віть на стільці засовався від тих слів. Та коли хлопець запропонував ді-ло, всі по-належному оці-нили його слова. А через двадцять днів, знов-таки в жовтні, на районній комсомольській конфе-ренції одноголосно обра-ли Грицька членом райко-му комсомолу...

Нам не пощастило по-знайомитись раніше. У Злинці про нього багато й очоче розповідають. Про те, як з дев'яти років втратив матір, як до армії проводжали його всім се-лом, як потім призначили помічником бригадира ме-ханізаторів. Про те, як любив дружину і ді-тей, як ганяв м'яча на стадіоні і які цікаві номе-ри «КП» випускав. Про те, як возив односельчан двома автобусами на екс-курсію в Умань, як при-ймали його, тоді двадцяти-річного, до лав Комуніс-тичної партії...

Він швидко, невпинно зростає, бо жив для ін-ших, жив роботою. Весе-лий, з такою симпатич-ною, привабливою усміш-кою, Грицько Матюшенко, недавній випускник техні-куму, був улюбленцем не тільки механізаторів своєї тракторної бригади, а й людей усього колгоспу. Недарма комсомольці об-рали його своїм ватаж-ком.

Гриць тоді вперше зді-гувався тій повазі, з якою ставились до нього зо-весники. І погодився. Хо-ча дехто після зборів ска-зав із спляхуттям:

— Воно тобі треба, Гришко? Наш ж комсо-мольська організація най-гірша в районі, чотири секретарі протягом двох років перемінюлися. З ну-ля починає доводитися. Та й спокійніше у бригаді, зарплата більша...

В ОНО тобі треба, Гри-шо? Як часто чу-в він ці слова! Чує їх і тоді, коли йшов один за буди-нок культури розводити підпихи хлопців, які з'я-совували свої стосунки на кулаках. І тоді, коли за-мість того, щоб дивитися фільм по телевізору, си-дів над «Комсомольським прожектором». І тоді, ко-ли доводив на засіданні правління колгоспу (був у його складі), що нову ма-шину треба неодмінно да-ти саме молодому водієві Івану Мамонову. І тоді, коли, залишивши свої роботи, йшов за два кі-лометри закладати фун-дамент нозого будинку свого колеги Івана Янчу-ка, секретаря комсомоль-ської організації сусід-нього колгоспу. Його аи-стачало на все. Член парт-кому колгоспу. Вчився працювати у старших,

ПЕРЕДМОВА ДО ПОДВИГУ

ЧИ ТРЕБА БУТИ ГОТОВИМ
ДО ПОДВИГУ У КОЖНУ МИТЬ
СВОГО ЖИТТЯ?

ВМЕРТИ НЕ СТРАШНО,
СТРАШНО НЕ ЖИТИ — КРЕДО
КОМСОМЛЬСЬКОГО
АКТИВІСТА.

З ОЗБРОЄНИМ БАНДИТОМ —
ОДИН НА ОДИН

Людина — то її справи

пропонував свої думки. Довів, що саме Гришу Демченка, тракториста, котрий найкраще попра-цював на весняній сівбі, слід занести на колгоспну Дошку пошани.

«Воно тобі треба?» — казали йому, коли Гриць, депутат сільської Ради, йшов до хати п'яного бешкетника і вимагав узя-тися за розум.

Він умів знаходити кон-такт із людьми. Була з нього якась мужня муд-рість. І спокій. Не заспо-коєність, а саме врівнова-женість і спокій людини, яка твердо переконана в тому, що робить. І навіть найзапекліші колгоспні випиваки і задираки по-кірно розходились у різні боки, коли розбороняли їх приходив Григорій. Ні, не тому, що боялися його фізичної сили (як м'ячика підкидав однією рукою гирю в 40 кілограмів). А тому, що ніколи Гриша не підняв ні на кого руки. Тому, що боялися його внутрішньої сили.

Вмів переконувати. Од-на з передових тварин-ниць колгоспу Надійка Ніколаєва пам'ятає, як довго розмовляв з нею Гриша, коли вона подала заяву про виключення її з колгоспу і мала намір податися в місто. Про що вони говорили тоді на за-

вірили, наслідували його в усьому. А Віктор Гоць-кий — той, навіть не за-думуючись, поїхав після школи подавати докумен-ти до того самого техні-куму, котрий закінчив Гриша. Тепер Віктор — помічник бригадира тієї ж, Гришиної, бригади.

Тоді ще разом з Григо-рієм створили в колгоспі три комсомольсько-моло-діжних колективи механі-заторів і тваринників, ви-робили умови змагання між ними. Тепер усі ка-жуть, що це його, колиш-нього комсорга, робота. Бо коли механізатори ба-чили його струнку постать на живному полі, тоді наче розгладжувалися зморшки на їхніх запиле-них комбінезонах, прояс-нювалися усмішкою їхні очі. Знали: йде Гриша ма-лювати зірочку на ком-байні або вручати вимпел, або в кількох словах роз-казати, що у світі діється. А ще знали, що коли ска-жуть Гриші, що надто довго слюсар не їде або що з обідом негаразд, то Гриша все зробить, аби працювалося як слід.

Колись один з механі-заторів Злинки у притих-лій тракторній бригаді розповідав мені, як жни-вував у дні своєї комсо-мольської юності на ціли-ні. І з-поміж усіх його розповідей нині сплила в пам'яті одна: про тра-гічну загибель секретаря комсомольської органі-зації. Газета надрукувала Укази про нагородження їх, цінників, орденами та медалями. Вони ще закінчували жнитувати в найвіддаленішому відділ-ку, тож не знали про ті нагороди. Пізно вночі їх-ній комсомольський сек-ретар, внісши зморене ті-ло в нашивдурч збитий дерев'яний будинок, по-бачив ту газету. І зняло втому, і стало радісно на серці. Не за себе — за людей. І він вирішив за-раз же, негайно прочита-ти ті Укази людям, стом-леним хліборобам, котрі вели і вночі битву за хліб, він поїхав у той від-далений відділок. Він не міг і не хотів чекати до завтра, хоча злипалися від утоми і недосипання по-віки. Його знайшли вранці поруч старенького мото-цикла. В закривавленій руці міцно, намертво бу-ла затиснута газета з на-друкованими в ній пош-домленнями про нагоро-дження їх орденами і ме-далями.

Той комсомольський секретар із Казахстану був схожим на Гришу Ма-тюшенка.

ЯКЕ ТО страшне слово «був». Гортаю сімей-ний альбом Матюшенків.

Ось Грицько — малий школяр у старенькому, поношеному пальтечку і застиглому дитячому ширі-

тю в очах. Ось серйозний і трохи розгублений, пе-реп'яний стрічками в колі симпатичних усміхне-них дівчат — проводжа-ють до армії. Ось урочи-стий, підтягнутий і струн-кий поруч прапора вій-ськової частини. А це — поруч своєї красуні Катрі в білосніжному вінку. То весілля. І ще — зосере-дений над шаховою дош-кою: йде колгоспний тур-нір. А ось Грицько — ка-пітан футбольної команди колгоспу, кращої в рай-оні, до речі. Тут же п'яти-річний син Грицька, такий же усміхнений та білявий, як батько, міцно обняв тоненькими руками фут-больний м'яч.

Менший син Григорія Матюшенка Ігор знатиме батька тільки по тих фо-тографіях. Чотирнадцато-го жовтня минулого року йому було всього два мі-сяці. Він виросте, і йому розкажуть люди, що того дня у його тата було так багато турбот. Щойно оформив передплату на газету, уточнював, де працюватимуть хлопці і дівчата на перед'ювілей-ному суботнику, вів у правління колгоспу мову про спортивне містечко, допізна допомагав брато-ві крутити фільм у клубі.

І так хороше, так радіс-но йшлося йому стежкою з клубу до рідної хати, тією стежкою, якою впер-ше проводжав він із клу-бу Катрю...

І тому таким недоре-чим і чужим того гарного вечора з пазолістом, з усміхненими зорями і щасливими його мріями, таким недоречним і чу-жим видалися йому груба лайка, дитячий крик, жі-ночі сльози...

Якби повернувся той вечір, і якби Григорій Ма-тюшенко сьогодні, живий і щасливий, ішов поруч п'яного бандита, що за-грожував ножом чужим дітям, він учинив би так само. Став би на захист чужих дітей, залишивши сиротами своїх.

Ні, він не думав про подвиг, коли голіруч пішов на озброєного ножом бан-дита. Один на один. Він був готовий до подвигу кожен мить свого життя.

Є моменти, коли людині доводиться вибирати. До-лю. Щастя. І навіть власну смерть...

Л. КРАВЕЦЬ,
спецкор «Молодого
комунара».

Від редакції: 25 січня в Малій Вісці випізна сесія обласного народного суду розглядатиме справу про вбивство в селі Злинці секретаря комсомольської організації, члена правлі-ння і парткому колгоспу імені Свердлова, народно-го дружинника, члена рай-кому комсомолу Григорія Матюшенка.

На фото: Г. МАТЮШЕНКО.

ВИРІЖ І ПОКЛАДИ ДО КОНВЕРТА

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ЯКА ТВОЯ ДУМКА

ПРО ТЕ, ЩО ТИ ПРОЧИТАВ НА ЦІЙ СТОРІНЦІ?

В житті завжди є місце для подвигу. Чи згоден ти із цим?

Як ти розцінюєш вчинок Григорія Матюшенка?

Що в його характері ти хотів би наслідувати?

Як абила би в аналогічній ситуації сам?

Відповіді вкладай до конверта і разом із цією анке-тою відправляй за адресою: м. Кіровоград, вул. Луна-рського, 36, редакція газети «Молодий комунар».

Ю. ДМИТРЕНКО.

Вісімнадцять

(Продовження. Поч. див. «Молодий комунар», за 5, 10, 12, 19 січня н. р.).

— Яка різниця! Махновці — вороги Радянської влади. Це зрозуміло. Чи ти не бачиш, що вони абсолютно несхожі на борців за справедливість? А «батько»? Н'який. Дивиться наче й лагідно, а погляд злий, телос несприятливий. Хлопцями всіх називає... А навіщо йому спав комунізм? Для провокації? Відходимо сьогодні ж. Чи випадок з учителем та Павлом тебе не переконав, з ким діло має? Ех, понаде мені через ці переговори по партійній лінії. Догану матиму за безсоромність політичну... І правильно зроблять, коли вліплять. Людей треба рятувати. Як тільки Махно зрозуміє, що ми не збираємось поспішати армію «повстанців», почнуться арешти.

Калько мовчав, йому було прикро, що його заведи в оману дематеріальні закони набуті в та красномовство Воїна...

Вночі партизани, які були в Глодосах, поодинокі залишили село, щоб зібратися в Новоукраїні.

ЦІНА НЕДОВІР'Я

Вранці другого липня 1919 року Митрофан Калько стояв перед командиром червоноармійського батальйону і розгнівано кидав слова:

— А я кажу, махновці і в Глодосах, і в Добровеличківці!

— Слухайте, товаришу Калько. Я знаю, у страхі очі великі, але ж не настільки...

— Ну, знаєш, це вже загато... Обличчя Митрофана стало червоним. Від образи він ханів ротом повітря, немаче риба, викинутий на лід...

Командир батальйону поплескав Калька по плечу:

— Не ображайся, друже. Ти просто помилувався. То до вас, мабуть, петлюрівська банда Сагайдака навідалася. Ми на неї давно полюємо. А там двісті шабел. Розумієш, усього двісті.

— У Глодосах до чотирьох тисяч махновців. Сам Махно зі своїм штабом. Я його на власні очі бачив. Розмовляв навіть! — кип'ятив Митрофан. Та чим більше він гарячував, тим менше уваги звертали на його слова.

Тим часом червоноармійці швидко збиралися в дорогу. Банда Сагайдака довго сакала по волості, уникаючи зустрічі з регулярними військами, і втрачати можливість розбити її в Глодосах. Зубицький не міг.

— Коня дати? — звернувся командир батальйону до Калька.

— Я не сам, з мною білі мого загону.

— Так я ж чув, що більшість із них у Єлисаветграді, в комуністичному батальйоні.

— Зостався дехто й у Глодосах... Якби нас і більше було, то що ми проти чотирьох тисяч? — додав, помітивши, що батальйонний посміхнувся.

— Гарзд. Поїдете з нами.

— Це безглуздо. З такими силами...

— Ну ви їдете чи залишаєтесь?

— Ідемо, — буркнув у відчай Митрофан...

На відвороті між Глодосами і Новоукраїною червоноармійці натрапили на кінну розвідку махновців. Заласкали постріли. Махновці відволілися, та недалеко...

За п'ять кілометрів до села командир батальйону наказав готувати до бою батарею. Гримнули перші постріли.

— От бачиш, з ти казав — чотири тисячі, — засміявся батальйонний. — Іх же й двісті немає. Зараз ми їх прищемимо...

Калько мовчав. Дивився, як артилеристи вели вогонь по ворогу і як махновці рваном розсипалися по степу різнобіч і з-за них виконилися тачани. Іх було багато. На передній тріпотів чорний прапорець.

— Оточують! — підбіг до команди червоноармійців. — Тачанки злізлі!

— Гармату розвертай! Розвертай гармату!

Четверо червоноармійців кинулися на поміч артилеристам.

— Швидше! Заряджай! Швидко! Швидко! Вогонь!

Митрофан лежав у перній шерензі. Краса оку бачив постать командира батальйону. Той уже не посміхався, щось наказував командирам рот, намагався перекричати гамір бою. Батальйон зайняв кругову оборону. З пилу і диму виринули перед червоноармійцями оскалені коні. На скаку розверталися, і на батальйон обрушувалася кулеметний вогонь з тачанок.

Постріли, кімське іржання, зойки прокляття — все змішалося.

— Відходимо до Помішів! — передали по шерензі...

Спокоїно, без паніки, тісною групою батальйон почав відступати. Тягла за собою гармати. Тачки на руках. Коней постріляли махновці. Атакуючі мали на меті захопити артилерію. На їхню мить їм удалося відістати батальйон від артилерії. Уникаючи оточення, половина з них ливели гармати з ляду і перемішали до своїх.

Митрофан і гайдюкські партизани відступали разом з усіма. Пробившись до командири. Калько не витримав:

— Я ж попереджав!

Батальйонний так глянув на Митрофана, що той відразу ж обличчя його. Захопивши комуністичні гармати і до тридцяти полонених, махновці прийняли нерасудливу батальйону і повернулися в Глодоси.

Поверталися весело. Десятьох убитих швидко й без перемог поховали тут же в Глодосах, полонених кинули до штабу.

Вишукували на майдані. Сам «батько» в супроводі Воїна, Сухополського, Задоя, Чубенка, Аржанова, Каретника вийшов з повіської хати. Зупинився перед червоноармійцями.

— Погано воюєте, хлопці! — сказав глухуватим, скрипучим голосом. — Не навчили вас ваші командири... Ми навчимо! Всіх, хто хоче воювати в повстанській армії України, навчимо! Займись ними, — кивнув Каретнику, а сам разом з Воїном зник у повіській хаті.

Семен Каретник з півгодини агітував полонених вступити до армії батька Махна. Минав час, який він дав червоноармійцям на роздуми, наперед ступив юнак з перев'язаною шматком гімнастерки головою і сказав:

— Даремно чекате... Немає серед нас зрадників... Не бажаємо бути в твоїй шкурній армії...

Каретник зник за двома птаб. Хвилини за п'ятнадцять з'явився знову. Підійшов до себе начальника конвою, щось коротко сказав йому...

Полонених вишуквали і повели в напрямі Новоукраїни.

Наступного дня махновці залишили Глодоси, уникаючи бою з регулярними частинами Червоної Армії.

А незадовго після того в селі розташувалися відступаючі під ударами Червоної Армії денікінці.

(Даа! буде).

ВЕСЕЛІ КАСКАДИ СМІХУ

Виступи цього відомого актора мають у глядачів незмінний успіх. Ного концерти схожі на веселі каскади сміху.

III, він не просто читає. Він грає на сцені своїх героїв, не утримуючи, а шаржуючи їхню мову, жести, міміку. Так, у нас у Кіровограді ним дивим гастролював популярний артист театру і кіно Зіновій Високовський. Гість Москви подарував мешканцям нашого міста кілька годин чудового дозвілля. Безперечно, всі відразу пізнали знаменитого пана Зюзя з телевізійного кабачка «13 стільців». Саме він з чепідробним гумором і охайним «Кіровоградів» з подальшою роботою неспіваючого тресту. Тобто прокментував діяльність бездіяльних відвідувачів телекабачка.

На фото: фрагменти з виступу Зіновія ВИСОВОК-СЬКОГО.

Фото В. ГРИБА.

ПОНЕДІЛОК, 23 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 —
«Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — «Один за всіх, всі за одного». 9.40 — Телефільм «Вічний пошук». 12 серія. 11.00 — «Очевидне — неімовірне». 14.30 — Док. телефільм. 15.25 — «Творчість Я. Смерякова». 15.55 — «Твоє Ленінське бібліотека». 16.25 — Грає квартет баптистів. 16.40 — «Адреси молодих». 17.40 — Док. фільм про перебування в Радянському Союзі прем'єр-міністра Індії Мораржі Десаї в жовтні 1977 року. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Мультифільм «Самодельні під водою». 18.25 — «Рік третій — рік ударний». «За економію металу». 19.10 — Дж. Верді. «Дон Карлос». Вистава Міланського театру «Ла Скала». (21.00 — «Час»). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 —
Док. телефільм. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — Фільм «Розповіді про Леніна». 13.05 — К. т. «Твоє комсомольське юність». 17.30 — «Партійне життя». 18.00 — Для школярів. Кіножурнал. 18.30 — Муз. фільм «Піани.

Бригантино!» 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — До 60-річчя ВЛКСМ. В. Горбатов. «Юність батьків». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження вистави «Юність батьків». 22.35 — Спортивна програма. По закінченні — К. т. Новини.

ВІТОРОК, 24 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 —
«Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — Мультифільм «Казка про Хлопчика-Кибальчиша». 9.15 — «В гостях у казки». «Нові пригоди Кота в чоботях». 11.10 — Док. телефільм. 11.30 — Грає Циганков (домра). 14.30 — Док. телефільм. 15.15 — О. М. Острівський. «Гроза». 16.00 — «Нам сад». 16.30 — «Розповіді про художника». А. Дюпер. 17.00 — «Алкоголізм та його лікування». 17.35 — Концерт дитячого хорового ансамблю м. Тбілісі. 18.00 — До Всесоюзного перепису населення. (К-д). 18.15 — «Вірші — дітям». 18.30 — Творчість народів світу. Мистецтво Індії. 18.00 — «Юлія і закон». 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею «Крила Рад» (Москва) — «Динамо» (Москва). (21.00 — «Час»). 22.05 — «Музичне життя». Тележурнал. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 —
Муз. фільм «Дмитро Кабачський». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — Телефільм «Правдолюбів». 11.40 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 10 класу. 12.10 — Фільм «Тютюновий капітан». 16.30 — «Рубежів десятиліття». Чернівецькі меблі. 17.00 — «Любитель балету». 17.30 — «Телевізійна школа механізатора». 18.00 — Муз. фільм «Диргент». 18.30 — Телефільм «Шкільні». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 —

Фільм «Олеся». 20.50 — К. т. «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Концерт російського романсу. 21.55 — К. т. Тележурнал «Старт». По закінченні — К. т. Новини.

СЕРЕДА, 25 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 —
«Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — «Адреси молодих». 9.55 — «Клуб кіноподорожі». 10.55 — «Скрипкові мініатюри у виконанні народного артиста СРСР, лауреата Ленінської премії М. Когана». Фільм-концерт. 14.30 — Док. фільм соціалістичних країн. 15.25 — «Поєзії». М. Карім. 15.55 — «Справні мови мовного комсомолу». 16.25 — Концерт Московського молодіжного оркестру російських народних інструментів. 17.00 — «Село: алма і проблеми». 17.30 — «Відукність, сурмаві!» 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — Документальний фільм «Підручнику — довге життя». 18.20 — «Наука сьогодні». 18.50 — Основний Закон нашого життя. (Кіровоград). 19.05 — Телефільм. (Кіровоград). 19.20 — Тираж «Спортивного». 19.30 — Фільм «Цирк». 21.00 — «Час». 21.30 — Зустріч з письменником Ю. Бондаренком. 22.45 — Фільм-концерт «Зима в Желязовій Вої». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.10 —
Фільм «Гіперболіда інженера Гаріна». 13.40 — «Львівська справа». 16.30 — «Шкільні атестичні музеї». 17.00 — Шоденний соціалістичного змагання. 17.30 — «Зустрічі друзів». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.30 — Наука і життя. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. «Наші прем'єри». «Арест». Вистава. В перерву — «На добраніч, діти!», К. т. Новини.

Керівник клубу — кандидат у майстри спорту, Георгій ДУБІВКА.

УВАГА: КОНКУРС

ТАСМІНИЦІ НА ШАХІВНИЦІ

Сьогодні шаховий клуб 64-клітин оголошує конкурс «Тасмینیці на шахівниці». В кожному з десяти завдань двох турів — етюд або комбінація з практичної гри, запитання з історії і теорії шахів. Згідно з Єдиною всеукраїнською спортивною класифікацією учасників нашого заочного змагання, які виконують не менше шести завдань, дістануть четвертий розряд, а там, хто принесе чітку відповідь на 8 запитань, буде присвоєно третій розряд.

За правильну відповідь на кожне запитання зараховуватиметься певна кількість очок.

Переможцями будуть ті, хто набере найбільшу кількість очок. (До заліку на спортивний розряд увійдуть лише очки за розв'язання шахових задач, етюдів, комбінацій).

Читачів, які пришлють найбільшу кількість правильних відповідей на всі запитання конкурсу-вікторини, буде нагороджено дипломами редакційного «Клубу 64-х клітин».

Абсолютний переможець конкурсу-вікторини отримає спеціальний приз «Молодого комунара» і путівку на один з республіканських шахових турнірів.

Підсумки конкурсу-вікторини буде підведено 29 жовтня, в день 60-річчя Ленінського комсомолу.

Отже, друзі, запрошуємо вас до поєдинків, щоб відкрити сповна тасмینیці на шахівниці.

Відповіді на наші запитання конкурсу-вікторини надсилайте в десятиденний строк після їх опублікування на адресу: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар», «Клубу 64-х клітин».

У листах зазначаєте свої прізвище, ім'я, по батькові, точну адресу, вік, рід занять, укажіть, чи маєте спортивний розряд з шахів, у яких змаганнях брали участь.

Отже,

ЗАВДАННЯ № 1

1. Що таке стратегія шахів? Перелічіть основні елементи стратегії. За правильну відповідь — 3 очка.

2. Що таке подвійний удар! (2 очка).

3. Розв'яжіть етюд:

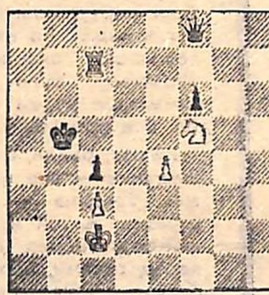
Білі: Крc2, Тc7, Кf5

пн: f6, e4.

Чорні: Крb5, Фf8,

пн: c4, f6.

Білі починають і виграють. (2 очка).

КРОК НА П'ЕДЕСТАЛ

У Сімферополі з 3 по 13 січня проходили республіканські змагання Української ради ДСТ «Спартак» з шахів серед юнаків і літат.

У турнірі літат, який провадився за швейцарською системою в 9 турів, взяло участь 16 шахістів. Після напруженої боротьби перше місце здобула учениця 8 класу середньої школи № 17 м. Кіровограда Тана Дубівка, яка набрала 7 очок з 9 можливих.

М. ПЕТРОВ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту—2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОМУ КОМУНАРУ» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ. г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

«СІВАЧ» ЗАПРОШУЄ!

Завтра в приміщенні редакції «Молодого комунара» (вул. Луначарського, 36) підбудеться чергове зняття літературної студії «Сівач».

Початок о 16-й годині.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.